

κρητῶν τῇ ἀριστερᾷ ῥάδιον διακλαδιζομένην ἄνω εἰς τρεῖς δάδας, τῇ δὲ δεξιᾷ ὥσπερ μάστιγα (διότι ἔνε ἐφθαρμένον τὸ μέρος τοῦτο ὀλίγον), εἴη δ' ἂν οὗτος Ἀπόλλων ἢ Ἡλῖος· κάτω δὲ πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ κεῖνται πρὸς αὐτὸν ἀτενίζοντα δύο ζῶα πρὸς ἀριστεράν μὲν τῷ ὁρῶντι κύων μὲ ἐπτὰ ἀκτῖνας περὶ τὴν κεφαλὴν· πρὸς τὴν δεξιάν δέ, ὡς νομίζω, λέων. Λέων δὲ εὐρηται καὶ ἀλλαχοῦ ἐπὶ τῆς σφαίρας μέγας ὡς κύριον αὐτῆς σύμβολον· τῶν κυριωτέρων συμβόλων τῆς σφαίρας εἶναι καὶ δράκων μέγας ἀλεκτοροκέφαλος, ἐσπειρωμένος πρὸς τῇ οὐρᾷ, ἀγαθοδαίμονικόν δὴπου σύμβολον καὶ τρίγωνον μέγα ἐντὸς κύκλου ἐγγεγραμμένον οὐκ ἀκριβῶς, διότι δὲν θίγει τὴν περιφέρειαν ἢ πρὸς δεξιάν τῷ ὁρῶντι γωνία, καὶ ἕτερος κύκλος μέγας, ἐνέχων πέντε μικροτέρους κατ' εὐθείαν κειμένους καὶ ἐναλλήλως τεμνομένους. Ταῦτα εἰσὶ τὰ κυριώτερα σύμβολα τῆς σφαίρας, ἵκανά νὰ πιστώσωσι τοὺς περὶ τὰ ἀβραξασικά ἀστρολογούμενους ὅτι εἰς τὸ κράτος τῆς ἐπιστήμης των ἀνήκει τὸ μνημεῖον τοῦτο καὶ ἔνε, ὅσον καὶ ἐγὼ ὀλίγον τὰ τοιαῦτα γνωρίζω, τὸ κυριώτατον πάντων, ἄξιον ἀκριβοῦς ἐκδόσεως καὶ μελέτης.

Καὶ ἡ θέσις δὲ ἐν ἣ εὐρέθη ἡ σφαῖρα πρὸς τῇ ἑσπέρᾳ τοῦ θεάτρου ἐν τοῖς κατωτάτοις στρώμασι τῆς ἐρριμμένης γῆς, ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου δηλαδὴ ἐδάφους, κάπως συντελεῖ εἰς ἐρμηνείαν τῆς χρήσεως τῆς· διότι εὐλόγως φαίνεται ὁ τόπος, ὡς συχναζόμενος ὑπὸ τῶν φιλοθεαμόνων καὶ ἀργῶν, εἰς τὴν ἀστρολογικὴν πλάνην, ἢ ὁποῖα ἤκμαζε κατὰ τοὺς πρώτους μετὰ τὸν Χριστὸν αἰῶνας τῆς κυριευούσης δεισιδαιμονίας θεοσοφίας. Ταῦτα ἐξ ὑπογυίου χάριν τῶν περιέργων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 39 Ὀκτωβρίου 1865.

ΑΘ. Σ. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ.

(Ἐκ τῆς ἐφημερίδος τῶν Φιλομαθῶν.)

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 4, 1866.

Ἡ Βουλὴ ἐτελείωσε τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ σήμερον ἀρχομένου ἔτους, κόψασα, βάψασα, ἐμβαλλόσασα ἐνίοτε δὲ καὶ μακρόνσασα αὐτόν. Ἐπελήφθη καὶ τῆς τοῦ φορολογικοῦ νόμου συζήτησεως. Ἀπεφασίσθη δὲ καὶ ἡ ἀφομοίωσις τῆς Ἐπτανήσου μετὰ τινῶν προσωρινῶν ἐξαίρεσεων.

Τὸ ὑπουργεῖον ὑπέβαλε νομοσχέδιον περὶ δανείου 45 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἀφοῦ τοῦ ἄλλου τοῦ

ἐξ ἑκατομ. ἐξ μολίς συνεπληρώθη τὸ ἐν τρίτον, θὰ εὐρεθῶσιν ἄρα γε χρήματα διὰ τὸ ἤδη ζητούμενον;

Φημίζεται ὅτι τὸ ὑπουργεῖον παρέρχεται μετὰ τῆς Βουλῆς. Ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο εἶναι παροδικὸν ἐρρέθη ἐξ αὐτῆς αὐτοῦ τῆς συγκροτήσεως· μένει ὁμως νὰ ἴδωμεν ἂν θὰ ἔχῃ ὄρεξιν, μὴ περὶ κοινοβουλευτικῶς, νὰ πέσῃ ἐκουσίως.

Ὁ Κίττος ἀνεφάνη περὶ Τράχωνας, ἦτοι μίαν ὥραν περίπου μακρὰν τῆς πόλεως τῶν Ἀθηναίων· συμπλακεῖς δὲ ὀλίγον μετὰ στρατιωτῶν τῆς Κυβερνήσεως ἐγένετο ἄφχντος.

Τῇ 24 τοῦ λήξαντος ἐκάλυψε τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν ὀμίχλη λευκὴ μὲν, ἀλλὰ πυκνοτάτη, ὁμοία πρὸς τὴν τῶν Παρισίων. Τὰ ἀντικείμενα δὲν διακρίνοντο ὑπὸ τοῦ ὁφθαλμοῦ εἰ καὶ δὲν ἔκειντο μακράν. Σπανιώτατον τὸ φαινόμενον ὑπὸ τὸν αἶθριον οὐρανὸν τῆς Ἑλλάδος.

Χρεωκοπίαί τινες ἐγένοντο ἐσχάτως ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, καθ' ὧν ὑπάρχουσιν ὑπόνοιαι ὅτι εἰσὶ δόλια· διὰ τοῦτο καὶ ἐφυλακίσθησαν οἱ χρεωκοπήσαντες. Ἐντεῦθεν νέος φόβος κατέλαβε τὴν ἀγορὰν τῶν Ἀθηνῶν, τὰ χρήματα ἀπεσύρθησαν ἐντελῶς καὶ οἱ ἄνθρωποι δυστυχοῦσιν. Ἡ κατάστασις αὕτη ἐξακολουθεῖ κατὰ κακὴν μοῖραν τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1862. Οἱ μηδενὸς στερηθέντες ἔνεκα αὐτῆς, διότι δὲν εἶχον τίνας νὰ στερηθῶσι, καὶ οἱ κερδήσαντες ἐκ τῆς μεταβολῆς διασπαλίζουσιν ἀδιακόπως ὅτι εὐδαίμονεῖ ἡ Ἑλλάς· ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐρωτηθῶσι καὶ ὅσοι ἐργαζόμενοι πρὶν δὲν ἐργάζονταν ἀπὸ τριῶν ἐτῶν, ἂν ἔχωσι σήμερον πῶς νὰ θρέψωσι τὰς οἰκογενείας αὐτῶν. Πρέπει νὰ ἔλθῃ τις εἰς συνάφειαν μετὰ τῶν κατωτέρων τάξεων ἵνα ἴδῃ μέχρι τίνος φθάνουσιν αἱ στερήσεις τῶν φιλοπόνων μὲν, ἀλλὰ μὴ εὐρισκόντων ἐργασίαν ἀνθρώπων. Ὡρσία ἀληθῆς ἐλευθερία! Τοὺς καρποὺς αὐτῆς βλέποντες ἀναπόλοῦμεν ὅτι ἔλεγεν ὁ Thiers τὴν 41 Ἰανουαρίου τοῦ 1864 ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Γαλλίας· «Quand on s'est soumis au gouvernement légal de son pays, il y a deux choses qu' on doit lui demander : l'ordre et la liberté. Sans ordre, la société est dans l'angoisse, elle est troublée, elle ne travaille pas, ou elle travaille peu. Or le riche peut quelque fois ne pas travailler, mais la société est un ouvrier condamné à gagner du matin au soir le pain de ses enfants. Quand l'ordre et le travail manquent ses vœux tendent au despotisme.» Ἦτοι· «Ὁ ὑποτασσό-

μενος εἰς τὴν κατὰ νόμον κυβέρνησιν τῆς πατρίδος αὐτοῦ, ζητεῖ δικαιοματικῶς παρ' αὐτῆς δύο τινὰ τάξιν καὶ ἐλευθερίαν· ἄνευ τάξεως ἡ κοινωνία στενοχωρεῖται, ταραττεται, δὲν ἐργάζεται, ἢ ἐργάζεται ὀλίγον. Καὶ ὁ μὲν πλούσιος δύναται ἐνίοτε νὰ μὴ ἐργάζεται, ἡ κοινωνία ὅμως εἶναι ἄλλος χειρὼναξ καταδεδικασμένος νὰ κοπιᾷ ἀπὸ πρωῒας μέχρι ἐσπέρας ἵνα κερδήσῃ τὸν ἄρτον τῶν τέκνων αὐτοῦ· ὅταν δὲ λείψῃ ἡ τάξις καὶ ἡ ἐργασία, εὐχεται ὑπὲρ τοῦ δεσποτισμοῦ. »

Καταντήσας νὰ παινᾷ ὁ ἐργατικὸς τῆς Ἑλλάδος λαὸς, καὶ νὰ βλέπῃ λιμώττοντα τὰ τέκνα αὐτοῦ, περιήλθεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ εὐχεται ὑπὲρ τοῦ δεσποτισμοῦ, ἀφοῦ ὁ δεσποτισμὸς δίδει τάξιν προστατεύουσαν τὴν ἐργασίαν καὶ τὸ κέρδος. Ἡ γείτων ἐπικράτεια δεσπόζεται· καὶ ὅμως ἐν αὐτῇ καὶ τάξις καὶ ἀσφάλεια καὶ ἐργασία καὶ κέρδος· ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι, ὅπου ἀναπνέομεν ἀφθονον ἀπὸ τριῶν ἐτῶν τὸν ζωοπάροχον ἀέρα τῆς ἐλευθερίας, κινδυνεύομεν νὰ στερηθῶμεν καὶ τοῦ ἐπιουσίου.

Μελετήσατε καλῶς, ὦ νομοθέται καὶ κυβερνήται τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Thiers τοὺς λόγους, καὶ μὴ λησμονήτε ὅτι ἐλευθερία λιμοκτονοῦσα τὸν λαὸν φέρει ἀφεύκτως εἰς δεσποτισμὸν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

— — — — —

ΕΥΦΥΗΣ ΑΠΟΚΡΙΣΙΣ. Ὁ Ιάκωβος Β' τῆς Ἀγγλίας ἔλεγέ ποτε πρὸς τοὺς αὐλικοὺς αὐτοῦ· « Δὲν ἐγνώρισα ποτέ μου μετριοφρονα ἄνθρωπον, ὅστις νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰς αὐλὰς ». — « Καὶ τίνος τὸ σφάλμα; » ἠρώτησέ τις τῶν παρόντων τὸν βασιλέα.

ΦΑΥΑΡΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗΦΑΓΟΣ. Ὑπῆρξε ποτέ τις μέγας φλύαρος ἄμα δὲ καὶ μέγας ἀδδηφάγος. Ἰδὼν δέ τις αὐτὸν εἶπεν· « Ὅσάκις ἀνοίξῃ τὸ στόμα ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ἀνοίγει αὐτὸ πρὸς ζῆμίαν τῶν ἄλ-

λων· διότι ἢ τρώγει κατὰ κόρον εἰς ξένας τραπέζας, ἢ κακολογεῖ ἀδιακρίτως πάντας.

ΑΛΗΘΗΣ ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑ. Πρὸς τὸν Ρουτίλιον ἐξορισθέντα ὑπὸ τοῦ Σύλλα μακρὰν τῆς Ρώμης εἰπὼν τις χάριν παρμυθίας, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλει ἐκραγεῖ ἐμφύλιος στάσις, ἣτις θέλει ἐπαναφέρει εἰς τὴν Ρώμην πάντας τοὺς ἐξοριστούς. « Ἄπαγε! ἀνεφώνησεν ἀμέσως ὁ Ρουτίλιος· προτιμῶ νὰ ἐρυθριάσῃ ἡ πατρίς μου διὰ τὴν ἐξορίαν μου, παρὰ νὰ κλαύσῃ διὰ τὴν ἐπάνοδόν μου. »

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 578 φυλλαδίῳ αἰνίγματος
καὶ τοῦ γρίφου.

Ἴρις. — Ἴρις.

=

Εἰς τὸ σῶμα ἐνυπάρχει ἄυλος ψυχὴ.

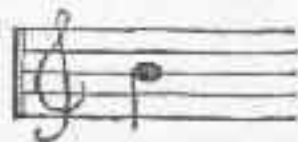
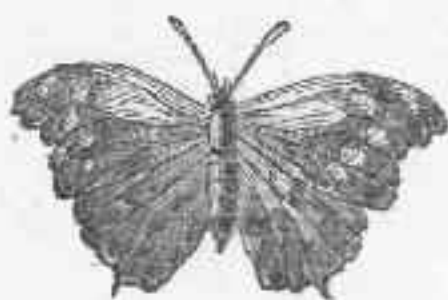
ΑΙΝΙΓΜΑ.

Φωτὴν καὶ λόγον ἔδωκα ἀλόγοις καὶ ἀφῶροις,
Καὶ ἀναισθήτοις κ' αἰσθητοῖς·

Πλὴν ποταμὸν θὰ μὲ ἰδῇς· διὰ μιᾶς καὶ μόνης
Ἵς τὸν τράχηλον, γίλῃ, τομῆς.

Κ. Η. Υ.

ΓΡΙΦΟΣ.

A